

ตารางแสดงวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรและรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษา

๑. ชื่อโครงการ ศึกษาการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมแฟชั่น (Fashion Cluster) และรูปแบบการเชื่อมโยงเชิงสร้างสรรค์อย่างครบวงจร

/หน่วยงานเจ้าของโครงการ สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา ๒ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๒. วงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๓. วันที่กำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) 11 พ.ย. 2556

เป็นเงิน ๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๔. ค่าตอบแทนบุคลากร ๑,๘๖๕,๐๐๐ บาท

๔.๑ ประเภทที่ปรึกษา กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ

๔.๒ คุณสมบัติที่ปรึกษา

๑) บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาต้องไม่อยู่ในฐานะ ซึ่งได้มีการระบุชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อว่าเป็นคู่สัญญาที่ไม่ได้แสดงบัญชีรายรับรายจ่าย หรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

๒) บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement : e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

๓) คู่สัญญาต้องรับจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การรับจ่ายเงินแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาทคู่สัญญาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

๔) ต้องเป็นที่ปรึกษาที่จดทะเบียนไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง

๕) มีประสบการณ์และความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ด้านการวางแผนนโยบายและกลยุทธ์ ตลอดจนด้านการผลิตและการตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยทีมงานประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรมแฟชั่น เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เหมาะสมจะปฏิบัติงานตามโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓ จำนวนที่ปรึกษา ๗ คน

๕. ค่าวัสดุอุปกรณ์ ๒,๔๓๐,๒๕๐ บาท

๖. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ (ถ้ามี) - บาท

๗. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ๔,๗๕๐ บาท

๘. รายชื่อผู้รับผิดชอบในการกำหนดค่าใช้จ่าย/ดำเนินการ/ขอบเขตดำเนินการ (TOR)

นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา ๒

๙. ที่มาของการกำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร๐๕๐๖/ว ๑๒๘ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์ราคากลางการจ้างที่ปรึกษา

งบรายจ่ายอื่น

รายละเอียดโครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม/ งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

โครงการศึกษาการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมแฟชั่น (Fashion Cluster) และรูปแบบการเชื่อมโยงเชิงสร้างสรรค์อย่างครบวงจร

๑. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมแฟชั่น (สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รองเท้าและเครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับ) เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพราะมีบทบาทต่อการจ้างงานมากกว่า ๒ ล้านคน และสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศมากกว่าปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่สภาพโดยทั่วไปของกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น ภายในประเทศยังไม่เอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ เป็นการผลิตแบบต่างคนต่างทำ ขาดข้อมูลข่าวสารทั้งด้านแหล่งวัตถุดิบ เทคโนโลยี การผลิต และการตลาด ซึ่งเป็นผลจากผู้ผลิตส่วนใหญ่เป็นผู้รับจ้างผลิต (OEM) ส่งผลให้ผู้ผลิตวัตถุดิบในประเทศมุ่งผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก ประกอบกับผู้ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกจะเป็นผู้นำเข้าวัตถุดิบ ทำให้อุตสาหกรรมไม่เกิดความเชื่อมโยงและเกื้อกูลกัน การผลิตไม่สอดคล้องรองรับกันและกันได้ ส่งผลให้พ่อค้าคนกลางกดราคาและต้องยอมขายสินค้าในราคาต่ำ เพื่อประคองการดำเนินธุรกิจ

นอกจากนี้สินค้าในกลุ่มแฟชั่นยังมีการเปลี่ยนแปลงตามแนวโน้มความต้องการของตลาดหรือกลุ่มนักออกแบบชั้นนำของโลก เช่น อิตาลี ฝรั่งเศส ที่เป็นผู้กำหนดลักษณะ รูปแบบ และวัตถุดิบที่ใช้ ส่งผลให้ต้องมีการพึ่งพาวัตถุดิบ วัสดุอุปกรณ์การผลิตจากต่างประเทศสูง และต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเพื่อให้สามารถผลิตสินค้าได้ตามที่ตลาดกำหนด ทำให้สินค้ากลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นขาดศักยภาพการแข่งขัน เนื่องจากประสบปัญหาต้นทุนการผลิตสูง จากค่าจ้างแรงงานที่ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านเพื่อความอยู่รอด และประการสำคัญการผลิตและการตลาดยังขาดการรวมกลุ่ม (Cluster) ที่เข้มแข็ง จึงขาดประสิทธิภาพด้านการผลิตและส่งผลเสียต่อการลดต้นทุน ลดขั้นตอน ลดระยะเวลา ลดวัตถุดิบ ลดแรงงาน ฯลฯ ทำให้สินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นของไทยมีศักยภาพในการแข่งขันลดน้อยลงและยังมีโอกาสสูญเสียตลาด สูญเสียโอกาสในการขยายการผลิตและการส่งมอบสินค้าที่ทันเวลาอีกด้วย

ปัจจุบันกระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับของภูมิภาคตามนโยบายกรุงเทพ ฯ เมืองแฟชั่นของรัฐบาล โครงการนี้จึงสอดคล้องและรองรับนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว ซึ่งจะเป็นส่วนสนับสนุนให้เกิดระบบเชื่อมโยงระหว่างการผลิตและการตลาดที่เข้มแข็งครบวงจรทั้งในด้านการจัดการบริหารภายในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นให้มีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน การแบ่งปันและใช้ข้อมูลร่วมกัน การบริหารจัดการแบ่งงานกันทำ การบริหารวัตถุดิบ คำสั่งซื้อ การผลิต การตลาด การส่งมอบสินค้า เป็นต้น ซึ่งจะเป็นหนึ่งในแนวทางพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่น ให้ดำรงอยู่ได้ภายใต้สถานการณ์การแข่งขันของตลาดโลกที่รุนแรงขึ้น โดยการพัฒนากระบวนการเชื่อมโยงทั้งในอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งการเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage) และการเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage) ในอุตสาหกรรมสนับสนุนอื่น ๆ เช่น ชิ้นส่วนและอุปกรณ์การผลิต (Accessories) บรรจุภัณฑ์ เป็นต้น ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาและใช้ประโยชน์ร่วมกันเป็นการผลิตที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน มีเป้าหมายการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันทั้งด้านวัตถุดิบ เทคโนโลยี การผลิต การตลาด บุคลากรทุกระดับ และประการสำคัญเป็นการศึกษารูปแบบการรวมกลุ่มเครือข่าย (Cluster) ที่อยู่บนพื้นฐานการเรียนรู้ร่วมกัน ไม่เกิดการขัดแย้งกัน มีการรวมกันเป็นปึกแผ่นและเกิดความเข้มแข็งตามมาในรูปแบบใหม่ คือ การเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายแฟชั่นครบวงจร (Fashion Cluster) ในอุตสาหกรรมแฟชั่นทั้งระบบ ตั้งแต่วัตถุดิบ การผลิต การออกแบบ และเครื่องประดับที่

สอดรับกลมกลืนกัน มีการเชื่อมโยงการออกแบบการผลิตสู่การตลาดครบวงจร ตั้งแต่สิ่งทอ เสื้อผ้า รองเท้า เครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับสำหรับเรือนร่างของมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบตลอดสายการผลิตอยู่ในกลุ่มเครือข่ายเดียวกัน ซึ่งยังไม่เคยมีหน่วยงานใดศึกษามาก่อน โดยการพัฒนาในรูปแบบการรวมกลุ่มเครือข่ายแฟชั่น (Fashion Cluster) รูปแบบนี้จะทำให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายที่เข้มแข็งครบวงจรเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ และทุติยภูมิ และวิเคราะห์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสู่การตลาดที่ครอบคลุมสถานภาพ ศักยภาพ โอกาส และอุปสรรคของอุตสาหกรรมแฟชั่น รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่ผ่านมา

๒.๒ ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยการผลิตที่จะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เช่น การลดการพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ การลดต้นทุนการผลิตสู่การตลาด การออกแบบที่ตอบสนองแนวโน้มแฟชั่น (Trend) การเพิ่มโอกาสทางการตลาด การจัดสรรพื้นที่เพื่อการแสดงออกทางความคิด เป็นต้น

๒.๓ ศึกษาและรวบรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมแฟชั่นทั้งระบบ และจัดทำแผนที่เครือข่าย (Cluster Mapping) แสดงการเชื่อมโยงเครือข่ายแฟชั่นครบวงจร (Fashion Cluster)

๒.๔ ศึกษารูปแบบและระบบการเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่าย (Cluster) ในอุตสาหกรรมแฟชั่น ได้แก่ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รองเท้าและเครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของอุตสาหกรรมสนับสนุนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ครบวงจรในด้านการผลิต เทคโนโลยี การบริหาร การรวมกลุ่ม และระบบข้อมูลข่าวสาร

๒.๕ ศึกษารูปแบบการเชื่อมโยงเครือข่ายรูปแบบใหม่ในอุตสาหกรรมแฟชั่นครบวงจร (Fashion Cluster) อยู่ในกลุ่มเดียวกันที่ครอบคลุมตลอดเรือนร่างของมนุษย์ (เสื้อผ้า เครื่องหนัง รองเท้า และเครื่องประดับ) ที่ครบวงจรตลอดสายการผลิต

๒.๖ ศึกษารูปแบบและแนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยงของภาคเอกชน บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบูรณาการการเชื่อมโยง พร้อมข้อเสนอแนะนโยบาย มาตรการ แผนงาน/โครงการรองรับที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล พร้อมโครงการนำร่อง (Pilot Project) ในการพัฒนาเครือข่ายแฟชั่น (Fashion Cluster)

๒.๗ ศึกษาความเป็นไปได้ในการประเมินสถานที่ที่เหมาะสมของกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล เพื่อการแสดงออกทางความคิดสำหรับนักออกแบบ ผู้ประกอบการรายย่อย และบุคคลทั่วไปที่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์สินค้าแฟชั่น ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของประเทศในระยะต่อไป

๓. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รองเท้าและเครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับ และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง

๔. เป้าหมายของโครงการ/ตัวชี้วัด

๔.๑ ระดับผลผลิต

๑) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจ และมีข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานภาพ ศักยภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงรูปแบบการเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมแฟชั่นที่เพียงพอต่อการบูรณาการ การพัฒนาการรวมกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs ในอุตสาหกรรมเป้าหมายมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรวมกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งรูปแบบ และระบบการเชื่อมโยง การผลิตสู่การตลาดที่ครบวงจร

๓) มีพื้นที่ที่เหมาะสมของกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล เพื่อการแสดงออกทางความคิด สำหรับนักออกแบบ ผู้ประกอบการรายย่อย และบุคคลทั่วไปที่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์สินค้าแฟชั่น

๔.๒ ระดับผลลัพธ์

อุตสาหกรรมแฟชั่นมีการเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายแฟชั่นทั้งระบบ (Fashion Cluster) เกิดการพัฒนาเครือข่ายที่เข้มแข็ง เพิ่มศักยภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๕. วิธีการดำเนินงาน

๕.๑ ศึกษาภาพรวมการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมแฟชั่น ตั้งแต่การสำรวจ จัดเก็บข้อมูลด้านการผลิต การตลาด วัตถุดิบ แรงงาน เทคโนโลยี และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิ และทุติยภูมิ เพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมแฟชั่น รวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยบวก และปัจจัยลบที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขัน เปรียบเทียบทั้งในและต่างประเทศ

๕.๒ ศึกษารูปแบบการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นที่เป็นรูปธรรมโดยเสนอแนะรูปแบบที่เหมาะสม และระบบการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น ได้แก่ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รองเท้าและเครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของอุตสาหกรรมสนับสนุนต่าง ๆ

๕.๓ ศึกษารูปแบบการรวมกลุ่มรูปแบบใหม่ของอุตสาหกรรมแฟชั่นทั้งระบบ (Fashion Cluster) ที่เชื่อมโยงตลอดเรือนร่างมนุษย์ และเครื่องประดับตลอดสายการผลิตอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

๕.๔ ศึกษาและรวบรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมแฟชั่น และจัดทำแผนที่เครือข่าย (Cluster Mapping) แสดงความเชื่อมโยงครบวงจร

๕.๕ ศึกษาและเสนอแนะนโยบาย มาตรการ แผนงาน/โครงการ พัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่าย (Cluster) ตลอดจนแนวทางการบูรณาการและผลักดันสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม พร้อมแผนที่นำทาง (Road Map) ที่ชัดเจนสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยเสนอโครงการนำร่องในการพัฒนาการรวมกลุ่มแฟชั่น (Fashion Cluster) ที่สมบูรณ์แบบ

๕.๖ ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมของกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล เพื่อการแสดงออกทางความคิดสำหรับนักออกแบบ ผู้ประกอบการรายย่อย และบุคคลทั่วไปที่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์สินค้าแฟชั่น ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของประเทศในระยะต่อไป

๕.๗ นำผลการศึกษาเสนอต่อการประชุมสัมมนาและเผยแพร่โครงการในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อทั่วไป

๖. ระยะเวลาดำเนินการ ๔ เดือน

๗. งบประมาณ

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน ๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านสามแสนบาทถ้วน)
มีรายละเอียด ดังนี้

ค่าใช้จ่าย	จำนวน (บาท)
๑. ค่าตอบแทน	๑,๘๖๕,๐๐๐ บาท
๑) ที่ปรึกษาโครงการ ๓ สาขา (๑ คน*๕๐,๐๐๐ บาท*๔ เดือน)	๒๐๐,๐๐๐ บาท
๒) หัวหน้าโครงการ ๓ สาขา (๑ คน*๔๐,๐๐๐ บาท*๕ เดือน)	๓๖๐,๐๐๐ บาท
๓) นักวิจัยหลัก (๓ สาขา สาขาละ ๑ คน*๓๕,๐๐๐ บาท*๕ เดือน)	๕๒๕,๐๐๐ บาท
๔) ผู้ช่วยนักวิจัย (๑ คน*๒๕,๐๐๐ บาท*๕ เดือน)	๒๒๕,๐๐๐ บาท
๕) ผู้ประสานงาน (๑ คน*๑๕,๐๐๐ บาท*๕ เดือน)	๑๓๕,๐๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ / จัดเก็บข้อมูล / ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ	๒,๐๔๔,๐๐๐ บาท
๑) ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ/รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิในประเทศ จำนวน ๓ สาขา อุตสาหกรรม	๗๐๐,๐๐๐ บาท
๒) ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อจัดหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทั้งภายในและต่างประเทศ ๓ สาขา	๘๐๐,๐๐๐ บาท
๓) ค่าวิเคราะห์ตรวจสอบและประมวลผล	๑๕๐,๐๐๐ บาท
๔) ค่าออกแบบและพัฒนาระบบการเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่าย ๓ สาขาอุตสาหกรรม	๒๓๐,๐๐๐ บาท
๕) ค่าจ้างแปลเอกสาร	๑๖๔,๐๐๐ บาท
๓) ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม และอบรมสัมมนา	๓๙๑,๐๐๐ บาท
๑) ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมระดมความคิดเห็น	๒๓๘,๗๕๐ บาท
- ค่าจัดประชุมคณะทำงาน/คณะบุคคลต่างๆ/ระหว่างหน่วยงานต่างๆ (๕ ครั้ง*ครั้งละ ๒๐ คน*๒๕ บาท)	๒,๕๐๐ บาท
- จัดประชุมกลุ่มย่อยภาคสนาม (๓ สาขา*สาขาละ ๓๐ คน*๔๕๐ บาท)	๔๐,๕๐๐ บาท
- จัดประชุม Focus group (๓ สาขา*สาขาละ ๔๕ คน*๔๕๐ บาท)	๖๐,๗๕๐ บาท
- จัดประชุมใหญ่ (๑ ครั้ง ๓ สาขา*สาขาละ ๑๐๐ คน*๔๕๐ บาท)	๑๓๕,๐๐๐ บาท
๒) ค่าจัดทำเอกสาร	๑๕๒,๒๕๐ บาท
- รายงานความคืบหน้าการดำเนินงาน (๕ ครั้ง*ครั้งละ ๑๐ ชุด*ชุดละ ๑๕๐ บาท)	๗,๕๐๐ บาท
- เอกสารประชุมกลุ่มย่อยภาคสนาม (๓ สาขา*๓๐ ชุด*ชุดละ ๑๐๐ บาท)	๙,๐๐๐ บาท
- เอกสารประชุม Focus group (๓ สาขา*๔๕ ชุด*ชุดละ ๑๐๐ บาท)	๑๓,๕๐๐ บาท
- เอกสารประชุมใหญ่ (๑ ครั้ง*๓๐๐ ชุด*ชุดละ ๒๐๐ บาท)	๖๐,๐๐๐ บาท
- เอกสารฉบับสมบูรณ์ + CD + บทสรุปผู้บริหารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (๑๐๐ ชุด*ชุดละ ๕๗๕ บาท)	๕๗,๕๐๐ บาท
- ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	๔,๗๕๐ บาท
รวมทั้งสิ้น	๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๘. สถานที่ดำเนินการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๙. ผลลัพธ์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๙.๑ มีข้อมูลสถานภาพและศักยภาพของอุตสาหกรรมแฟชั่นครบวงจร และมีรูปแบบการพัฒนา ระบบการเชื่อมโยง การรวมกลุ่มเครือข่าย (Cluster) ทั้ง ๓ สาขา ที่พอเพียงต่อการบูรณาการในการดำเนินงาน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการรวมกลุ่ม

๙.๒ มีรูปแบบและระบบการพัฒนาเครือข่ายการเชื่อมโยงการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นรูปแบบ ใหม่ (Fashion Cluster) อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ที่ดูแลตลอดเรือนร่างของมนุษย์ (เสื้อผ้า เครื่องนุ่ง และ เครื่องประดับ) อย่างมีประสิทธิภาพตลอดสายการผลิต

๙.๓ มีแผนที่เครือข่าย (Cluster Mapping) แสดงการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแฟชั่นที่สมบูรณ์แบบ

๙.๔ มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มาตรการ แผนที่นำทาง (Road Map) แผนงาน/โครงการ รองรับที่สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ พร้อมโครงการนำร่อง

๙.๕ มีพื้นที่นำร่องที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมที่จะใช้แสดงออกทางความคิด ซึ่งจะเป็นการ ปลุกฝังแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ให้กับเยาวชนไทยในระยะต่อไป

๑๐. คุณสมบัติที่ปรึกษา

๑๐.๑ บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาต้องไม่อยู่ในฐานะ ซึ่งได้มีการระบุชื่อไว้ในบัญชี รายชื่อว่าเป็นคู่สัญญาที่ไม่ได้แสดงบัญชีรายรับรายจ่าย หรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนใน สารสำคัญ

๑๐.๒ บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement : e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของ กรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

๑๐.๓ คู่สัญญาต้องรับจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การรับจ่ายเงินแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่าไม่เกิน สามหมื่นบาทคู่สัญญาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

๑๐.๔ ต้องเป็นที่ปรึกษาที่จดทะเบียนไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง

๑๐.๕ มีประสบการณ์และความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ด้านการวางแผนนโยบายและ กลยุทธ์ตลอดจนด้านการผลิตและการตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยทีมงานประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน อุตสาหกรรมแฟชั่น เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เหมาะสมจะปฏิบัติงานตามโครงการได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑. การนำเสนอผลงาน

ที่ปรึกษาจะต้องลงนามในสัญญาจ้างกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวง อุตสาหกรรม หลังจากวันที่ได้รับแจ้งจาก สศอ. ว่าได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ดำเนินการศึกษา และหลังจากได้ ลงนามในสัญญาจ้าง ที่ปรึกษาจะต้องจัดส่งรายงานการศึกษาในขั้นตอนต่าง ๆ ตามกำหนดการ ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ส่งรายงานการศึกษาขั้นต้น (Inception Report) จำนวน ๑๐ เล่ม ภายใน ๑ เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง

ครั้งที่ ๒ ส่งรายงานความก้าวหน้าครั้งที่ ๑ (Progress Report 1) จำนวน ๑๐ เล่ม ภายใน ๔ เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง

ครั้งที่ ๓ ส่งรายงานความก้าวหน้าครั้งที่ ๒ (Progress Report 2) จำนวน ๑๐ เล่ม ภายใน ๖ เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง

ครั้งที่ ๔ ส่งร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) จำนวน ๑๐ เล่ม ภายใน ๘ เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง

ครั้งที่ ๕ ส่งรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน ๑๐๐ เล่ม บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน ๑๐๐ เล่ม และแผ่นบันทึกข้อมูล (Compact Disc) จำนวน ๑๐๐ แผ่น ภายใน ๙ เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง

๑๒. การเบิกจ่ายค่าตอบแทน

งวดที่ ๑ ร้อยละ ๒๐ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานการศึกษาขั้นต้น (Inception Report) จำนวน ๑๐ เล่ม ภายใน ๑ เดือน นับจากวันลงนามในสัญญาจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ ๒ ร้อยละ ๓๐ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ ๑ (Progress Report 1) จำนวน ๑๐ เล่ม ภายใน ๔ เดือน นับจากวันลงนามในสัญญาจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ ๓ ร้อยละ ๒๕ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานความก้าวหน้าครั้งที่ ๒ (Progress Report 2) จำนวน ๑๐ เล่ม ภายใน ๖ เดือน นับจากวันลงนามในสัญญาจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ ๔ ร้อยละ ๒๕ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างจัดส่งรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน ๑๐๐ เล่ม บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน ๑๐๐ เล่ม และแผ่นบันทึกข้อมูล (Compact Disc) จำนวน ๑๐๐ แผ่น ภายใน ๙ เดือน นับจากวันลงนามในสัญญาจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว
